

Sa simbomba

Sa xim - bom - ba ja no so — na ni so -

na — ni so - na rà, — ni so - na — ni so - na -

rà — per - què té sa pell de

ca — i sa ca - nya que no és

bo - na i sa ca — nya que no és bo - na.

Sa ximbomba ja no sona
ni sona ni sonarà,
ni sona ni sonarà,
perquè té sa pell de ca
i sa canya que no és bona
i sa canya que no és bona.

Vaig passar per un canyar,
vaig collir una canyeta,
per fer una ximbombeta
pels darrers dies tocar.

Amb sa meva ximbombeta
puc anar davant el rei:
encara que sigui vell,
tenc sa dona joveneta.

Ximbombeta, que ets de bona!
jo sempre t'alabaré;
tu m'has de dur, si convé,
sa pasterada i sa dona.

